Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1007
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

gentibus adsilutem / quā gentes / publ aliud appetunt quā cogitatio
nes suo luntate quelloruṁ aquibus conscripta est Inuenire / & pillas
uolunta tem di / secundum quā tales homines locutos esse credimus /
sed multis et multiplicibus obscuritatibus et ābiguitatibus decipi
untur / quite mere legunt / Aliud pro alio sentientes / quibus dam
autem locis quid uel falso suspicentur non Inueniunt / ita obscure quae
dā dicta densissimā caliginem obducunt / quo dotum prouisum ēē dui
nitus ſidubito ad eloman dā labore superbiā et intellectum a sa fastidio reno
uandū / cu sacile Inuestigata plerūque uiles sunt / Qui dem ēē est quaesō /
qd si quis quā dicat scos / homines atque pfectos / quorum uita & moribus /
xpi ecclesia de quibus liber supscriptionibus praecidit eos / quid seuenium /
& Imitatione bonorum sibimet quodam modo Incorporat / qui bonis ac fideles
et ueri diserui deponentes / onera seculi / ad sēm baptismi lauacrum uene
runt / atque Inde ascendentes / concepcione scissps / fructum dant / g. emi
ne caritatis / Idest dei & proximi / Qui de est ergo / quod si haec quisque dicat
minus delectat / y doleotare audientē / quāsi ad eundem sensum locū illum exponat /
De cantic scanticorū ubi dictum est ecclaesiae / Cū tam quā pulchra quae
dā faemina laudaretur / Dentes tui sicut grex detonsarum ascendens
de lauacro / quae omis geminos creant et sterilis non est In illis / Nū aliud
homo discit / quā cū illud planissimis uerbis sine similitudinis huius am
miculo audiret / Et tamen nescio quomodo suauius Intueor scos / cūeos
quasi dentes ecclaesiae uideo praecidere / aberroribus homines / atque
In eius corpus emollita durita / quasi demorsos / mansosque transferre /
Oue sed ita locundissime agnosco detonsas oneribus saecularibus / tamquā
uelleribus pecorum positas / et ascendentes de lauacro / Idest de baptismate / creare
omis geminos / Duo pcepta dilectionis / & nullam ēē ab isto scō fructu ste
rilem uideo / Sed quare suauius uidea quā simulla / de diuinis li
bris talis similitudo pmeretur / cū re ea desit / ea dē quae cognitio dif
ficile est ducere / et alia questio est / Nunc tamen nemo ābigit / et psimi
litudines libentius quē que cognosci / et cū aliqua difficultate quesita